

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Р., ..0...3 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Р., II СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АНТОН Р. ИГНАТОВ

при участието на секретаря И. ЕВТ. С.
като разгледа докладваното от АНТОН Р. ИГНАТОВ Гражданско дело
№..2.730.00.6 по описа за..2 година

Предявените обективно съединени искове са с правно основание чл.49, вр. чл.45, ал. и чл.86 ЗЗД.

По изложените в исковата молба от ищцата Я. Т. Ш., ЕГН ., с адрес: гр.Р., ж.к.“Авт.“ бл..0, ет., ап., със съдебен адрес: гр.Р., пл.“С.“ № .0 и доразвити в съдебно заседание от нейната процесуална представителка- адв.Б. Б. от АК- П. обстоятелства и съображения, са предявени искове срещу ответника Община Р., с адрес: гр.Р., пл.“С.“ №.0, ЕИК: ., с които моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да ѝ заплати сумата от сума в размер на 5 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, уплаха и стрес, в резултат от увреждането, причинено от ухапване от бездомно куче, ведно със законната лихва, смятано от деня на увреждането- .6.06..2 г., около 5.. ч., станало в гр.Р. на шосето С.- К. в района на Авт.та, до окончателното изплащане на главницата, както и да ѝ бъдат присъдени направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че ищцата е била ухапана от бездомно куче на .6.06..2 г., като отговорността се претендира на основание чл.49, ал., вр. чл.45 ЗЗД.

Ответната община Р., чрез кмета П. А., е оспорила изцяло иска, като е изразила становище, че искът е неоснователен. Твърди се, че не е налице бездействие от страна на Община Р., тъй като са взети мерки относно намаляване популацията на бездомните кучета. На 06.06... г. бил подписан договор за изпълнение на услуга: “Овластяване на популацията на бездомните кучета на територията на Община Р.” с доктор А. П. В.. По силата на този договор. Община П. заплаща на доктор В. да залавя, транспортира, кастрира, маркира, ваксинира/против бяс включително/ и обезпаразитява безстопанствените кучета на

територията на общината.

Като трето лице- помагач на ответника е привлечена д-р А. П. В., със служебен адрес: гр.Р., ул.“Д.“ № ., която е сключила с ответника договор с предмет „Овластяване на популацията на бездомните кучета на територията на Община Р.“.

Претенцията на ищцата се основава на твърдяно в исковата молба инцидент, настъпил на .6.05..2 г. около 5.. ч., станало в гр.Р. на пътя С.- К.. Твърди се, че на същата дата ищцата е тръгвала за работа към гр.С. и очаквайки автомобила, с който е трябвало да пътува, била нападната от две улични кучета. Те били две- черно- по- малко и кафяво- по- голямо. При нападението на двете кучета черното куче я захапало за дясната подбедрица. Ищцата започнала да вика за помощ, като виковете били чути от нейната майка, която се притеклa на помощ Пристигнал и автомобил и ищцата била закарана до ЦСМП- Р., където й била поставена инжекция против тетанус. След инцидента ищцата посетила личния лекар, който я насочил за консултация с хирург. Наложила се обработка на раната. Ищцата била силно стресирана и претърпяла множество болки и страдания както по време на увреждането, така й по време на лечението.

Искането е да й бъде присъдено обезщетение за претърпените неимуществени вреди, предвид бездействие на служители на общината, относно задължението за овластяване на популацията от бездомни кучета.

Ответната страна Община Р., в срока по чл..3. ГПК чрез представителя Кмета П. А. е подал отговор, с който е изразил становище, че оспорва така предявения иск. Оспорват се обстоятелствата изложени в исковата молба свързани с настъпило увреждане в резултат на ухапване от бездомно куче.

Твърди се от ответната страна, че искът е неоснователен, като е оспорено твърдението, че е налице бездействие от служители на общината относно задължението за улавяне и изолирани на бездомни кучета.

Третото лице- помагач на ответника- д-р А. П. В., се е присъединила към становището на община Р..

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства по реда на чл.. и чл.35 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна.

Според свидетелските показания на свидетеля Д. И. К., работещ като като главен инспектор, официален ветеринарен лекар в Община Р. към Областна дирекция „Безопасност на храните“ гр.П., с д-р В. работят в една сграда. Той е пряк свидетел относно популацията на бездомни кучета, още повече когато има сигнал за ухапан човек, е много по- засилен контрола, тъй като в разпоредбите е казано, че такова куче, ако бъде установено, се настанява във Ветеринарната лечебница в гр.Р. за наблюдение за минимум от.. дни. Куче с подобно описание в жалбата на ищцата било заловено още през лятото на... г. и от тогава до ден днешен се намира в Районна ветеринарна лечебница в гр.Р., като при постъпване на сигнали от подобен род, д-р В. извършва задължителен ход на мястото, в което е посочено,

че е станал инцидента. От тази дата натам не е установено подобно такова куче в популацията на Община Р. Той самият проследява стриктно всички сигнали и такова куче като бездомно не било установено. Според свидетеля би могло от съседни къщи да има такава практика, тъй като стопаните им периодично отварят вратите и пускат кучета на т.е. „безконтролна разходка“. От контрола и информацията, която има от лятото на... г., куче с такова описание не обитава. Д-р В. е изпълнител на тази дейности. Твърди, че много добре познава всяко куче на. Към момента е имало текучество на такива бездомни кучета, като основно разчитат на неправителствени организации, които помагат за осиновяване. Но за кучета, които проявяват агресия, не се връщат на местата, а се задържат на добрата воля на д-р В. в лечебницата. През този период, през... г., между .5.0 кучета са били задържани във ветеринарната лечебница, като в момента са 4 кучета. Свидетелят е прочел исквата молба, където става въпрос за голямо черно куче, със зловна физиономия. Имат информация за малко куче черно, и кафяво такова, които се движат в група. Описанието било за черно голямо куче, със зловна физиономия. Твърди, че друго такова няма в този регион. При разговор с негови познати в региона, са му споделяли за подобна практика да пускат кучета. Чувал е, че има и други ухапвания от кучета. Той упражнява контролна функция върху дейността на д-р В.. Кучетата, за които става въпрос, са на с. в района и са минали на обработка.

Свидетелката Р. А. Г. познава ищцата от случката. Тя живее в района на Гарата. Минавайки сутрин за работа към 6 ч. без петнадесет минути някъде, видяла, че имало глутница кучета и в следващия момент тръгнало куче към нея. Видяла, че ищцата размаха чантата. Било месец май..2 година. Тя я намерила във „Фейсбук“ и я попитала как се чувства. Тогава разбрала, че е ухапана от куче. Кучетата тръгнали всички към нея. Едното куче било по-напред, следващите тръгнали след това към нея.

Според свидетеля О. Б. Г., който познава ищцата повече от. г., последната живее на Авт.та. Пролетта имало инцидент, тя всяка сутрин пътувала с него за С. от Авт.та. Тогава дошла ухапана от куче и той я закарал до Спешна помощ. Тя преминала през пешеходна пътека, когато той я видял, че куца. Като се качила в колата, казала, че я е ухапало куче. Той я закарал до Бърза помощ, след което я изчакал и я закарал на работа. Той живее в кв.“Т.“, близо до този район. Твърди, че навсякъде има бездомни куче, както и в „Т.“. Чул е, че има нападения от кучета в този район. Лично него не са го нападали. След това ищцата била доста разстроена, уплашена, много я боляло. Две седмици след това не била на работа. Според свидетеля вероятно е създала вече някакъв страх.

По делото е допуснато изслушване на комплексна съдебномедицинска експертиза на вещите лица д-р К. С. Ч. - специалист по съдебна медицина и д-р Р. М. К., лекар-психиатър. Експертите, след запознаване с приложените писмени доказателства, след извършен преглед на пострадалата и след изслушване на свидетелите, са дали следните отговори на поставените въпроси:

В приложената към делото медицинска документация на името на Я. Т. Ш. относно прегледите извършени на .6.05..2г. и на .8.05..2г., са установени и описани следните

травматични увреждания: Две охлузни наранявания в областта на дясна подбедрица; прободна рана в областта на дясна подбедрица; кръвонасядания около нараняванията в областта на дясна подбедрица.

В медицинската документация, са налице данни за това, че нараняванията са били обработени чрез първична хирургична обработка- промивка, хирургичен тоалет, превръзка и е поставена противотетанична ваксина- Т. - . ампула.

Описаните увреждания в областта на дясна подбедрица е възможно да са получени в резултат от ухапване от куче - от действието на островърхи предмети каквито представляват и кучешки зъби и отговарят да са получени по начин и по време, за които се съобщава в исковата молба и в медицинската документация цитирани по-горе.

Уврежданията в областта на десен долен крайник, в този си вид, в тази степен и с тези характеристики са осъществило критериите на медико-биологичния признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Нормалният период на възстановяване при такива увреждания е от порядъка на около три седмици.

В резултат от уврежданията пострадалата е търпяла физически болки и страдания в периода на възстановяване, като същите са били по-интензивни в първите часове и дни след получаване на уврежданията и са намалявали по интензитет по време на възстановителния период.

Не са налице данни в материалите по делото относно настъпили неблагоприятни последствия за физическото здраве на ищцата.

След зарастването си нараняванията са оставили ръбци, които представляват козметични дефекти.

Я. Т. Ш. страда към настоящия момент от Посттравматично стресово разстройство, като същото е в пряка причинно-следствена връзка с преживения инцидент - предмет на производството.

Настоящото психично заболяване при О. - Посттравматично стресово разстройство се изразява в тревожност, нарушения на съня и апетита, силно изразен и устойчив във времето страх от кучета и ситуации, свързани с тях, като състоянието ѝ е свързано с признаци на паника - треперене, изпотяване и пресъхване на устата.

Възстановяването на О. от получения силен стрес и като резултат- Посттравматично стресово разстройство може да продължи от няколко месеца до години, като съществува вероятност да премине в Разстройство в адаптацията в зависимост от индивидуалните адаптивни и възстановителни способности на психиката ѝ и от липсата или наличието на евентуални нови психотравмиращи ситуации от подобно естество, като за този период качеството ѝ на живот ще бъде влошено с тенденция към постепенно подобряване.

От правна страна.

Искът е с правно основание чл.49, вр. чл.45 ЗЗД.

Юридическите лица отговарят за непозволено увреждане на основание чл.49 ЗЗД. /Постановление № 7 от 30.XII.959 г., Пленум на ВС/ За да е основателна претенцията за присъждане на обезщетение на основание чл.49 ЗЗД в доказателствена тежест на ищеца е установяването на факти, които да се подведат под хипотезата на гражданския деликт-противоправно поведение на лица, на които е възложена работата, в причинна връзка с което е настъпването на вреди, както и факти, водещи до ангажиране на отговорността на възложителя- възлагането на работата на съответните длъжностни лица и причиняването на вредите при и по повод извършването на работата. Отнася се до правопораждащи факти, чието доказване е в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване /в този см. Определение № .4. от .5...0. г. по гр. д. № ..0. г. на Върховен касационен съд/.

За да е основателен предявеният иск с правно основание чл.49 ЗЗД следва кумулативно да са налице следните предпоставки - противоправно деяние, вина, вреда и причинна връзка между деянието и вредата, както и възлагането на работата на съответните длъжностни лица и причиняването на вредите при и по повод извършването на работата. Липсата дори и на една от така изброените предпоставки води до неоснователност на предявения иск.

Докато вината се предполага до доказване на противното и това доказване е в тежест на ответника, то останалите елементи от фактическия състав се доказват при всеки конкретен случай и доказването е в тежест на ищеца.

В конкретния случай ищцата твърди, че е претърпяла неимуществени вреди от виновното бездействие на община Р. да упражни задълженията си по осъществяване надзора и грижите за бездомните кучета, които са й нанесли ухапванията.

В чл.47 ал.3 ЗЗЖ е посочено кому принадлежи задължението за осъществяване надзора и грижите за тези кучета: общините, организациите за защита на животните или други лица, които са подписали декларация за спазване изискванията на чл.49 и чл.. от ЗЗЖ. Видно е, че на общината със закон е възложен надзор върху безстопанствените кучета, изразяващ се в изпълнение на вменени конкретни задължения във връзка със здравето, популацията и поведението на кучетата. Така организациите и лицата по чл.49 от ЗЗЖ, физическите и юридическите лица, вземат мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора или животни съгласно чл.. т. от ЗЗЖ. Към датата, когато е пострадала ищцата-.8....2 г., е налице задължение на общината да осъществява надзор над безстопанствени кучета. Безстопанствените кучета са под надзора и грижите на общините, които са длъжни да вземат мерки за овладяване на популацията им, за залавянето, обезпаразитяването и настаняването им в изградени и стопанисвани от тях приюти. Отговорността на общината по чл.49 от ЗЗД следва да бъде ангажирана при доказано бездействие на нейните органи и служебни лица във връзка със задълженията им за изолиране на безстопанствените кучета в определени за целта места. Отговорността по чл.49 от ЗЗД е обективна, има обезпечително-гаранционна функция и е за чужди виновни противоправни действия. Фактическият състав, пораждащ тази отговорност, включва: бездействие от страна на служители на общината, изразяващо се в неизвършване на

необходимите действия за предотвратяване агресивно поведение на безстопанствени кучета към хора и осъществяване на надзор и грижи за върнатите по места след маркиране животни; причиняване на неимуществени вреди на ищцата, изразяващи се в болки и страдания в резултат на ухапване от безстопанствено куче/кучета на територията на общината; причинна връзка между неимуществените вреди и противоправното поведение на общинските служители, на които е било вменено изпълнение на задълженията, произтичащи от цитираните разпоредби на ЗЗЖ.

От доказателствата по делото се установи, че на .6.06..2 г. ищцата Я. Ш. е била нападна и ухапана от безстопанствено куче. От показанията на разпитаните по делото свидетели се установи, че кучетата, нападнали и ухапали ищцата са безстопанствени, познати са в района и не е установен техен стопанин. От друга страна самото твърдение, че животното е безстопанствено е твърдение за отрицателен факт, поради което съгласно правилото за разпределението на доказателствената тежест по чл..54 ал.. от ГПК, ответникът следваше да установи кой е собственика или под надзора конкретно на кое лице се намира животното. Такива твърдения ответната община не е релевирала, съответно не са събирани доказателства по тях. Фактът, че ищцата е нападна от глутница кучета на улицата, и за които е безспорно установено, че не е имало човек, който да показва признаци, че е собственик на кучетата, води до извода, че кучетата са безстопанствени. По отношение на тези животни общината носи отговорност, възложена от закона, организиране улавянето и изолирането на скитащи кучета в изолатори. Отнася се до фактически действия, възложени на общината със закон.

Въпреки събраните по делото гласни и писмени доказателства, отнасящи се до предприети от община Р. мерки, относно бездомните кучета, наличието на конкретен случай на ухапване от бездомно куче води до извода, че предприетите мерки не са достатъчни и е налице доказано бездействие на длъжностни лица на общината във връзка с изолирането на скитащите кучета в определени за целта места. Именно органите на местната власт съгласно чл.59 ал.3 т.3, т.4 от ЗЗЖ отговарят за спазване, както на изискванията за защита на животните в приютите на територията на съответната община, така и за контрола върху кучетата, върнати по местата, откъдето са взети по реда на чл.47 ал.3 от ЗЗЖ, т.е. контролът се осъществява от общината независимо от това от кого се стопанисва приюта и от кого са обработени и върнати на улицата кучетата, т.е. ответникът чрез своите органи носи отговорност за изпълнението на ЗЗЖ на територията на общината. В този смисъл са налице предпоставките на чл.49 от ЗЗД за ангажиране отговорността на ответната община. Ищцата е получила от ухапването от безстопанствено куче следните увреждания: две охлузни наранявания в областта на дясна подбедрица; прободна рана в областта на дясна подбедрица; кръвонасядания около нараняванията в областта на дясна подбедрица. Същата страда към настоящия момент от Посттравматично стресово разстройство, изразяващо се в тревожност, нарушения на съня и апетита, силно изразен и устойчив във времето страх от кучета и ситуации, свързани с тях, като състоянието ѝ е свързано с признаци на паника - треперене, изпотяване и пресъхване на устата.

Описаните травми са довели до разстройство на здравето, временно и неопасно за живота. При подобни ухапвания от бездомни кучета има опасност от заразяване с вируса на болестта бяс. Заразените от тази болест задължително умират, тъй като няма специфично лечение. По тази причина имунизацията с цел профилактика е задължителна. Тя представлява апликация на инжекции. От събраните по делото доказателства- свидетелски показания и ММЕ се установи, че след ухапването, ищцата се страхува от кучета.

Имайки предвид гореизложеното съдът приема, че искът е основателен. По отношение на размера на обезщетение, което следва да бъде присъдено, съдът следва да го определи съобразно правилата на чл. от ЗЗД– по справедливост, което не е абстрактно понятие. Последното зависи от преценката на обективни обстоятелства като характера на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и т.н. /в този см. Постановление № 4.3....968 г. на Пленума на ВС/. Анализирайки именно тези обективни обстоятелства в конкретния казус – характера на причинените вреди, начина, по който са причинени, продължителността и интензитета на болките и страданията на ищцата /по естеството си инцидентът предизвиква стрес и негативни душевни преживявания у пострадалата, съдът намира, че за обезщетяване на неимуществените вреди ответникът следва да заплати сумата от 3 000 лв., като в останалата част за претендирания размер искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Сумата следва да бъде присъдена с лихвата за забава от деня на неправомерното увреждане- .6.05..2 г. Този размер би възмездил по справедливост пострадалата за понесените болки, страдания, преживян стрес и уплаха.

По разноските.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.. ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените по делото, съразмерно с уважената част на иска. Ищцата е направила разноски в общ размер на .00 лв., от които-.00 лв.- внесена държавна такса, 400 лв.- изплатен хонорар на вещите лица и 600 лв.- изплатено адвокатско възнаграждение. Предвид уважената част на иска- 3000 лв., която представлява 60 % от общата претендирана сума, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от .0 лв.

Съдът намира, че възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, тъй като същото съответства на чл.7, ал., т. от Наредба № . от 9.07.004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед отхвърлената част на иска и на основание чл.78, ал.3, вр. ал.6 ГПК, следва да бъде определено възнаграждение за юрисконсулт на община Р., като ищцата бъде осъдена да заплати на същата сумата от 300 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Р., ЕИК ., с адрес: гр.Р., пл.“С.“ №.0, да заплати на Я. Т. Ш., ЕГН ., с адрес: гр.Р., ж.к.“Авт.“ бл..0, ет., ап., със съдебен адрес: гр.Р., пл.“С.“ № .0, сумата от 3 000 лв. /три хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди изразяващи се в болки и страдания, в резултат на увреждане- ухапване на бездомно куче на .6.05..2 г. около 5.. ч., станало в гр.Р. на шосето С.- К. в района на Авт.та, ведно със законната лихва, смятано от деня на увреждането, до окончателното изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска до пълния му претендиран размер от 5 000 лв. /пет хиляди лева/.

ОСЪЖДА Община Р., ЕИК ., с адрес: гр.Р., пл.“С.“ №.0, да заплати на Я. Т. Ш., ЕГН ., с адрес: гр.Р., ж.к.“Авт.“ бл..0, ет., ап., със съдебен адрес: гр.Р., пл.“С.“ № .0, сумата от .0 лв. /седемстотин и двадесет лева/- направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Я. Т. Ш., ЕГН ., с адрес: гр.Р., ж.к.“Авт.“ бл..0, ет., ап., със съдебен адрес: гр.Р., пл.“С.“ № .0, да заплати на Община Р., ЕИК ., с адрес: гр.Р., пл.“С.“ №.0, сумата от 300 лв. /триста лева/- юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението е постановено при участието на д-р А. П. В., със служебен адрес: гр.Р., ул.“Д.“ № ., като трета страна.

Съдия при Районен съд – Р.: _____